

UBL: BKNOOG 110

bknoog

110

Boekenouglu
110.

1810

DE
HISTORIE
VAN
FLORIS EN BLANCHEFLEUR.

De welke na datze lange geschieden waren/ ende
veele perijckelen geleden hadden/ tot den
Houtwelijken Staat kwamen.

Zeer playzant ende vermakelyk om te leezen.

Gedruckt tot Oud-Hollandt/ by de kinderen van IZAAK en JOHANNES ENSCHEDÉ,
Stadts-Druckers/ op de Prinsestraet/ in Laurens Koster.

PROLOGIE.

Paulus zeid, dat ledigheid is de Moeder van alle kwaadheid. Om dan dit te s'chouwen, zō hebbe ik een kleine Amoureuze Historie gestelt van twee Gelieven, vol wondere avonturen, die veel meer zuurs dan zoets leden, eer zy haar liefde volbrengen kosten. Ook stel ik ze daarom, op dat Minnaars dezer Waereld merken zouden, hoe veel zorgen en tribulatie de minne der Creaturen voorbrengt ende hoe veel perykelen, en hoe ongestadig zy is, alzo dat een vreugd duizend zorgen baart: voor een s'olaas duizend angsten, ende voor minnelyk verzaam duizend uren met een groot jammer, dikmaal verscheide moet zyn, ende ten einde de Ziele ter Hellen leid. Daarom gy Jongers, 't zy Mannen of Vrouwen, hier by geleerd wilt aanvaerden de minnende liefde Gods, die eeuwig duren zal, daar gy alle ruste in vinden zult, en zal u ook bevryden van alle plagen der Hellen. 't Welk ons alleen wil gunnen onzen Zaligmaker.

MJ. DER NED.
LETTERKUNDE
TE LEIDEN

DE
HISTORIE
VAN
FLORIS EN BLANCHEFLEUR.

Dat eerste Capittel.

Alzo ons de Oude Schyft-
ten verklaren / zo bevin-
den wy in de geschiedens
dat ontrent 't Jaar na de
geboorte onzes Heeren 624.
was in 't Land van Span-
jen een angelovige Koning / Venus ge-
heten / die hadde een Koninginne van
der zelver Det. Op een tijd reysde deze
Koning met magte over de Zee in Ker-
stenryk / Steden en Sloten razende
en afwerpende / robende en v'andstigten-
de de Kloosters ende Godshuysen / zo dat
moninge nogte menschen / zo hadden zy
't in drie dagen gedeftruceert. Certuyl hy
bedeladen ende ballasten zyn Scheepen met
den roof / zo zand hy veertig mannen / op-
passende daar de Pelgryms passeren moes-
ten / om die te ruineeren. Als zij doen de
wegen bereit hadden / zo zagen zy van den
Berge komen Pelgryms / die zeer moede
waren / welke zy aanbaarden ende bevoegten
maar de Pelgryms gaven haar goed om haar
lijf te houden. Onder deze Pelgryms was
mede een Graue uyt Frankryk / die met
haar hadde een Dogter / die groot ging
van kinde / van haaren man die in eenen
stryd geslagen was / deze Graue bogt een
wyfje vromelyk tegen de ongelovige han-
den / maar zy hebben hem daar versla-
gen / want zy te magtig waaren / ende
hoerden zyne Dochter met hem geban-
gen / ende zyn zo met den Koning te
Scheepe gegaan / en met goede spoede we-
der gekeert in Spanjen / daar hy eerlyk
ontfangen werde / ende begyde de Kooft
de Soubenieren / elk naar zynen staat.
Een laasten nam hem hy de Kersten Drou-
we / ende schonk die zynder Koninginne /
die

die daar mede zeer blyde was/ want zy hem lange om een Kersten Drouwe gebeden hadde. De Koninginne nam de Drouwe in haar kamer/ ende gaf haar Oozlof te houden de Wet der Chzistenen/ ende zy diende de Koninginne vzoeg ende spade/ zeer getrouwelijck/ ende leerde haar Francos/ zo dat zy zeer in 't Hof bemind werd. Ten laastten werd de Koninginne gewaar/ dat zy met kinde was bebaan/ ende vzaagde haar hoe lange zy begoet hadde geweest/ 't welck zy de Koninginne zeyde/ ende de Koninginne zeyde dat zy ten zelven tyden ook begoet te dragen/ ende hoopte beyde t'eener tijd te geliggen. Als nu den tijd der natyuren volkomen was/ zo gelag de Koninginne van eenen schoonen Zoone op Palmzondag/ dien de Heydensche Meester deden herten Floris/ ende op den zelven dag gelag die gebangen Drouwe van een Dogter die zy doopen dede/ ende

gaf haar den nam van Blanchefleur/ als den Koning tydinge hadde/ dat zijn Drouwe de Koninginne eenen Zoon geboort had/ was hy zeer verblijd/ ende maakte groote Triumpheerende/ dede zynen Zoone bewaren by de Chzisten Drouwe: Maar hy liet hem zynen en boesteren van een der Kerstenschche Drouwe.

Albus hadden deze Kerstenschche Drouwe beide dees kinderente bewaren/ en hanteerde ze zeer wel/ en hadde beide zo lief dat zy nauwelijck wist wat kind zy 'et liefste had/ ofte des Konings Zoon/ ofte haar Dogter/ en deze twee waren altyd by malkanderen/ ende kregen zig zo lief eer zy vijf jaren oud waren/ dat d'een van den anderen niet wesen en mogte/ ende als zy tot haren vyf jaren gekomen waren/ zyn die twee kinderen zo schoon ende wel gelijk geweest in alerley manieren/ dat men in alle 't Land geen schoonder kinderen en had.

Hoe den Koning zynen Zoon Floris tot hem riep om hem ter Schoolen te zetten: ende van de liefde en 't scheidt van Floris en Blanchefleur.

Het tweede Capittel.

Als den Koning bemerkte dat zijn Zoon Floris verstant begoet te krygen/ boer zoude hem leeren/ dies hem Floris riep hy hem/ en zeyde dat hy moeste ter

Schoolen gaan/ die groote meester Carboer zoude hem leeren/ dies hem Floris zeer bedroefde en werd weenende/ zeggende

de/ Vader ik en zal niet konnen leeren nog schryben/ nog eenig verzuimen/ ten zy dat Blanchefleur met my ter Schoolen mag gaan. Doen beloofde hem zyn Vader dat hyze beyde ter Schoolen zende zoude/ dies die kinderen beyde verblijd waren; Albus zyn deze twee te samen ter Schoolen gezet/ onderwezen malkanderen zo veel dat zy beyde zeer groot waren in schryben ende lezen ende in 't Latyn te spreken/ zo datze tot malkanderen dikwijls minnebzyven schryben in 't Latyn/ zo dattet andere kinderen niet en verstanten. Albus zyn deze twee in grooten liefden t'samen opgetwaschen/ het welck Floris Vader bemerkende/ zo zeyde dat die Jonge liefde in zynen Zoone stede grijpen zoude/ ende bagt deze twee te scheidt/ ende zeyde tot der Koninginne/ dat hy Blanchefleur zoude dooden/ zo hy Floris van Blanchefleur niet scheidt en konde/ op dat doot haar doot/ hy een ander hoger/ ende Welgebooren Dogter lief gekryge/ maar dogde Koninginne wederriep Blanchefleur niet te dooden/ op abontueren/ of hy daar van mistroostig word/ ende hem zelven dooden mogte. Ende zy dede ordoneren dat hem Floris schoolmeester ziele maakte/ dat hy daar niet meer leeren en konde/ ende daarom wilde hem zyn Vader verzenden tot Montozien in een ander schoole/ om te leeren; daar doen ter tijd veel Edel kinderen/ ende schoone Maagden waren/ om dat Floris zijn Zoone onder de schoone Maagden/ ende Jonkvrouwen zoude zo ligtelijcken mogen vergeten de liefde van Blanchefleur: Maar ten kwam niet na des Konings meyninge: want als hy na Montozien reysen zoude/ zo vzaagde Floris/ of Blanchefleur met hem reysen zoude: waar op hem de Koning antwoorde/ dat Blanchefleurs Moeder ziek was/ ende datze hy haar Moeder blyben moeste/ want de Moeder moeste haar ziek gela-

ten/ doot de Konings gebod/ ende haar Dogterken by haar houdende/ op dat Floris alleen zoude reysen. Als Floris deze zaken verstant hadde/ was hy uytmaten droef/ ende bedreef groote rouwe/ zeggende/ dat hy zonder Blanchefleur nergens wesen en mogt. Als den Koning en de Koninginne dat groote misbaar aan hem zagen/ zo beloofden zy hem/ datze Blanchefleur na zenden zouden binnen veertien dagen/ hoopende dat hyze binnen dien tijd vergeten zoude. Doen is hy een luttel beter te vzeeden getweeft/ en nam deelijck aan Blanchefleur oorlof/ haar deelijck kussen ende omhelzen/ dat zy by haar Moeder was/ ende in tegenwoordighheit zyns Vaders/ zeggende:

Adieu mijn hertelijke troost en zoet,
Adieu liefste weerste bloed,
Adieu mijn alderlieftsten dag,
Adieu mijn confoort, mijn lydens bloed,
Adieu mijn uytverkoornste goed,
Adieu mijn liefste oogen opslag,
Adieu die mijn jonk herte verblyden mag,
Adieu mijns herten medecijn,
Adieu mijn alderliefte die oyt aanzag,
Adieu het moet gescheyden zijn.

Adieu Threfoor mijn zins behoed,
Adieu Rozier met alder ootmoed,
Adieu mijn eeuwiglijk geklag,
Adieu mijn troost minnelijk goed,
Adieu my ook zorge doet,
Adieu voort meer in mijn, O wag,
Adieu na u mijn gewrag,
Adieu doet mijn grooten pijn,
Adieu die my te troosten plag,
Adieu het moet gescheyden zijn.

Adieu mijn spiegel van leven vroet,
Adieu die mijn verzugten doet,

Adieu in my oyt zulk gedrag,
 Adieu mijn hope mijn hoogste vloet,
 Adieu daar al mijn rust op staat;
 Adieu al mijn leets gemag,
 Adieu mijnen roep is nu, o ag!
 Adieu gy blijft de liefde mijn,
 Adieu Fonteyn mijns vreugts geklag,
 Adieu het moet gescheyden zijn.

PRINCEN.

Blanche fleur gy zijt die mijn last oploed,
 Ik hope nog te zien uw schoon aanschijn.
 Gedenkt mijns Liefde in tijden vroet,
 Al moeter lacy nu gescheyden zijn.

Van deze gelaten ende woorden/en was
 zijn Vader den Koning niet wel te breiden:
 daarom hy Floris met schoone moorden/
 ende proper giften met schoone staate te
 Montorien ter Schoole zond/ daer hy zo
 feesteljk ontfangen werd van den Hertoge
 Goras/ ende van der Vrouwten Sekte/ ende
 van haar der dogter. Ende werden van vrou-
 wen Sibile in den schoolen geleid/ daer
 zeer veel Edele Maagden waren: maar het
 was al niet: want wien hy zag of wat hy
 hoorde/ hem kwam altoos in gepeyns zijn
 uytverkoren Blanche fleur/ zo dat hy dik-
 wils zeer verzugte / ende maakte groot
 geklag eer die veertien dagen ten eynde
 waren. Als nu den tijd van de veertien
 dagen volkomen was/ ende hem Blanche-
 fleur niet gezonden en werd/ zo en werd

hy nog meer rouwig/ ende zoegde dat zy
 dood waare/ zo dat hy nog eten/ nog
 dzinken / nog slapen en konde/ maar
 wierd geheel ziek. Als dat zynen kamer-
 ling zag/ ontbood hy haasteljk den Koning
 zynen Vader/ die de Koninginne tot hem
 heeft geroepen en zeyde; Vrouw/ ik en
 weet wat raad met onzen Zoon/ Blanche-
 fleur moet ons kind houden in haar liefde
 met toberse/ dat weet ik wel: want hy
 niemand van by haar begeert te zijn.

Du zal ikze haasteljk doen haalen /
 ende zalze dooden/ op dat hyze van bergee-
 ten mag. Doen zeyde de Koninginne/ Heere
 dat is onwijseljk gezeyd dat Blanche fleur
 ons kind heeft betovert/ want zy hem ock
 uyttermaten bemind/ want zint ter tijd dat
 hy te Montozien trok/ en heeft ze noyt bly-
 den dag gehad/ maar altoos in verzugten
 geweest/ ende in zware pijnen/ zo dat zy
 nog eten nog dzinken en mag. Aldus be-
 hielden ze Blanche fleur den igde/ zeggende:
 My Heere/ het waar groote zonde ende
 schanden/ dat men zo een kind dooden
 zoude zonder recht of reden/ maar gy doet
 beter dat gyze in de Stad van Nicheen doet
 voeren/ ende doet ze daer verkopen/ ende
 van daar zalze wel verhoerd worden/ dat
 men daer niet meer afluernemen en zal. De-
 zen raad dagte de Koning goet/ ende deede
 tot hem komen/ twee rijke kooplugden/ en-
 de zeyde hen hoeze te Nicheen trekken moe-
 sten/ om aldaar Blanche fleur te verkoopen:
 welck de kooplugden hem beloofde te doen.

Hoe de Koopluyden oorlof namen van den Koning, ende trok-
 ken naar Nicheen: daer zy Blanche fleur verkogten, aan den Admiraal van
 Babylonien, dieze in zeer groote waarde hield.

Het derde Capittel.

DEze kooplugden booschreeven/ heb-
 den Oorlof genomen van den Koning
 ende der Koninginne/ ende zijn r' Scheepe
 gegaan/ zeglende na de Stad Nicheen/
 daer doen ter tijd veel magtige kooplugden
 waaren. Du zo waaren aldaar twee koop-
 lugden uit verre Landen/ die Blanche fleur
 hebben gekogt/ een groaten schat voor haar
 gegeven/ dies de verkoopers blyde wa-
 ren/ dat zy goed Avontuure hadden: want
 de kooplugden gaben voor Blanche fleur
 r' festig pondt Gouds/ hondert pont Sil-
 vers/ hondert sindalen Waken/ hondert
 roode mantels/ hondert goede Paerden/
 ende drie hondert Dogels; als Valken/
 Halviken ende Sperwers/ ende eenen kop
 van Goude/ boven mate kosteljk / dat
 diergeljke niet meer gezien en was. Dezen
 kop hadde Vulcanum gemaakt/ die daer
 op gelvragt hadde/ hoe Paris des Konings
 Zoone van Crogjen Helena ontschaakte/
 ende hoe haar Man die Koning Melanug
 volgde zeer verholgen/ ende Agamemnon
 een groot heyr vergaderde/ ende den Grie-
 ke Crogjen beleiden/ ende hoe zy met sto-
 me de Muxren beschooten/ ende hoe die
 van Crogen van binnen hun verwerden?
 Ende op het dekzel van de kop stond een
 Vogel zo wel gemaakt/ dat hy levende
 scheen/ ende hadde in zijn klautwen enen
 Carbonkel / die zo schoon scheen datter
 genen kelber zo donker was/ hy zou hem
 verligt hebben/ zo dat men alle dink daer
 in had mogen zien ende kennen. Da dat
 Crogen verbestruert was/ uzagt Eneas
 deze kop met hem uytter Stad/ die hy in
 Lombardien liet / een ziner Ameyen/
 ende lief. Als deze kooplugden Blanche-
 fleur

Hoe

flour gebzagt hadde/ zijn zy gereyft tot Babylonien/ daar zyse den Admiraal pzezenteerden dieze zo wel aanstond/ dat hyze de kooplieden afkocht/ ende gaf 'er booztien merf zo veel Gouds als zy zwaar was van Lichzaam: diez de kooplieden blyde waren/ ende bedankte hen van de Admiraal/ ende namen Doylos aan hem. Du zo bemerkten den Admiraal wel aan haar kleederen/ leden ende schoonheit/ dat zy was van Edelen geslagte/ zo dat hy boozzen nam de oude gewoonte te bzeiken/ ende haar te trouwen/ ende zijn leven lank tot eenen Wybe te houden/ en geen ander meer te bekennen. Ende dede haar bzengegen op den Maagden Cooren/ daar zy van vyf-en-twintig Maagden/ der welker Blanchefleur beholten werb/ te leeren ende te troosten: want zy zoude koztelinge Koninginne mogen worden van al 't Rijk. Als nu Blanchefleur haar dus alleene in bzeemde Lande in een kamer wand/ werd zy zeer schrypende/ ende klagende zeggen de; O Floris Lief! wie heeft ons gescheyden? Nimmermeer en zal ik uwer hergeteren: want ik wel weet/ dat gy zo wel als ik in bzik zyt/ want gy my mindent als u zelven. Ongelyk moeten zy sterken/ die ons dit gedaen hebben/ want nimmermeer en zal ik verblijden zonder u; O mijn schoonste lief. Du wilt ik zwijgen van Blanchefleur ende vertellen boozt van den Koning ende der Koninginne/ ende der kooplieden/ die den Koning gaven al het groote goed/ dat zy booz Blanchefleur gekregen hadden.

Hoe den Koning Venus na de wederkomst der Kooplieden een kostelyk Graf dede maaken, in den name van Blanchefleur, ende van de groote droefheyd van Floris.

Het vierde Capittel.

DE Koning was verblijd over de kostelykheeden door Blanchefleur gekregen/ maar de Koninginne was bezukt/ zeggende: Heere wy behoeben wel goeden raad/ wat wy best doen zullen/ als ons kind komt dat hy hem niet en kwelle ter dood: Doen dede den Koning een kostelyk Graf maaken/ van Hooren/ Marmeren Kristalle/ ende daar op leggende een kostelyken Sark/ op de welken gemaakt waren twee Kintjens kinderent van goude/ een gelijc Floris/ ende het andere of het Blanchefleur zijnder Amegen waar.

Ende elk hadde een zeer kostelyker Kroone op het hoofd: In de Kone van Floris stond eenen Carbonkel die des nagts zo lichten of dag was. Ende daar waren gemaakte lange pypen/ zo speelden de kinderen t'samen/ kufften ende omhelzende malkanderen. Ende als den wind cesserde/ dan stonden de kinderen stille/ ende zagen op malkanderen ende boden malkanderen de bloemen/ die zy in haar handen hielden/ ende dat scheen/ of zy geleet hadden! Om een der Jongvrouwen en was zoo kostelyken Graf nooyt gemaakt: want daar waaren aangezert kostelyke steenen/ als Sapphyren/ Colcidanien/ Amatistes/ Chogassen/ Hiacinten/ Cozyroysen/ Aspien/ Erisoliten en Diamanten: Daar stonden ook Letteren aan van geslagen Goud/ geschryben aldus. In dit Graf leid Blanchefleur die den Jongelink Floris heeft gemind met stabiger herten. Doen dede den Koning gebieden elk op zijn lys dat niemand anders en zeyde/ dan dat Blanchefleur dood was. Als alle dingen albus geozbneert waren/ zo deden zy haren Zoon Floris ontbieden! des hy zeer blyde was/ ende kwam in kozten tyd t'huys/ daar hy zijnen Dader ende Moeder minnelijk gzoeten/ ende bzaagde na zijn Lief Blanchefleur/

flour/ ende niemand en bozte hem de waarcheyd zeggen/ ende terstond liep hy ter kamer daar hy haar Moeder bzaagde/ waar dat Blanchefleur waar/ die hy daar liet.

Doen zeyde zy/ Floris my dunkt dat gy met my gekit/ doe zeyde Floris: Ik en doe niet mijn liebe vrouwe/ maar wilt my haastelyk roepen. Doen zeyde de vrouwe dat zy niet wiste waar zy waar/ maar my is geherten te zeggen dat zy dood is en begraven. Doen werd Floris heel verslagen van deze woozden ende viel in onmagt/ diez de vrouwe zeer verbaert was ende riep met lugher stemme/ dat men al 't Hof booz hoozde/ waarom dat de Koning met der Koninginne zeer haastelyk kwamen geloopen/ zeer bezooft zijnde als zy haar kind zagen liggen.

Daar een kozte tyd is Floris van der onmagt bekomen/ ende zeyde:

Onverziendelijke dood zeer grijzelyk, Heeft my ontschaakt zeer dieffelyk, Blanchefleur, die my hield staande in mijn jeugt, Nooit oogen loegen op my zo liefvelijk, Nooit menschen mond en was my zo griesfelyk, Nooit hert en vroeg tot my-waart zulken deugt, Zy was den Tooren mijnder zielen-vreugt, Haar by-zijn, haar minnelijke compangnie, Dogt my ter wereld de beste melodie,

Och mogte ik die tweede doen bezweeren, Zweerden en Lancien zoude ik gaan regten, Ende mijn alderlieffte Blanchefleur zal veeren, Die nu verbeteren is met den slegten,

Van der dood spaarende Heeren no knegten.

Daar ik deerlijk om moet lamenteeren, Ik en weet wat doen ofte ordonneeren, Anders dan altijd klagen en kermen, Nagte ende dage in drukke te zwermen, Hoopen en verlangen doet elk een verblyden,

Nu en hope ik niet t'allen tyden, Mijn hope en vreugt is gedaen, Allerley droefheyd komt my bestryden, Al zie ik blijdschap 't is my een lyden, My dunkt elk zoude wel druk met my ontsaan,

O ongenadige dood, wat hebby bestaan? Mijn alderlieffte hebby genomen, Daarom en mag geen liever in 't hert komen,

O dood die brengt weenen, Was 'er in alle de wereld geene, Dan die ik hiel uyt liefde verkoren, Zoo dogt u al de Wereld kleene, Dies ik my wel mag schryven alleene Op dees Wereld ongelukkige gebooren, Och hadde ik dog mijn Rijk ende goed verlooren!

Ende Blanchefleur behouden, die my wel bekwam,

Zo mogt ik zeggen avonture gaf ende nam,

Ons vriendelijke Brieven en Missieven, Die wy malkanderen toe mogte schryven;

Ik haar, zy my aan 't herte nijpende, Die moeten eylaas nu verlooren blyven;

Daar en zal geen vreugd meer af beklyven,

Den struyk is weg, eer 't bloeyzel is rypende,

Mijn hert in bloede traanen is zypende,

Om mijn Lieffte die boven al schoon was,

Boven drie Godinne zy de Kroon was,

Alwaart dat Venus, Juno ende Pallas,
Den appel mijn eyschten op dat pas,
Geen van drien woud ikze geven,
Want de Liefste mijn druk genas,
Weet dat die schoonste was,
Die of 't leefde of nog mag leven,
Schoonheid, rijkheid en wijsheid, verhe-
ven,

Daar elk een Godinne af was, dit 's
wondere,

Dat had mijn lief alle byzondere,
O moeder van alle Goden vol werden,
Ceres die Godinne zijt van der eerden,
Met Kasteelen gekroont na u solaas,
Die ik nu alle droefheyd moet heerden,
't Fy litty al zulke bloemen in werden,
Den wormen als spijs ende aas,
Ik roepe wrake, och armen eylaas!
Mogt ik tegen de dood appelleeren,
Die Goden zouden my myn Lief weder
consenteeren.

O Charon die Schip-lieden Gods val-
jant,

Die de zielen voert in 't ander Land,
Hebby ook overgezet mijn Liefste schoone,
Bid dog dat Menos haar wyze bestond,
Ende in alle gebreken haar stader hand,
Dat zy niet en kryge den loone,
Van Pluto den Koning van den helschen
gronde:

Want zy zonder toeven na mijn bevroen,
Moeft haar haastelijc scheepe spoen.

Den nam hem zijn Moeder/ ende
diepde hem ten Grave/ daer zy zeyde
dat Blanchefleur in lag/ 't welk hem zeer
schoone dogt. Ende als hy lag dat
Blanchefleur in 't graf lag/ kreeg hy zo
grooten rouwe/ die reyzen hy daer in on-
magt viel: als hy weder bekomen was/
ging hy liggen op 't graf/ en zeyde/ **O**
Blanchefleur hoe hebby my gelaten/ wy
waren op een dag geboren t'samen opge-
voed/ en zouden wy dan ook niet op eenen
dag t'samen van dezer wereldt schieyden?

O lach! nu hebby mijn alleene gelaten
mijn alderlieffste; **O** bittere dood! hoe
wreed en straffe zijt dy dat gy doet schrey-
jen die met bezugde leven/ waarom beyd
gy/ komt my ontlyben/ of ik zal my 't
lijf nemen/ ende also haren in 't bloesjen-
de veld/ daer Blanchefleurs siele nu
bloemkens leeft.

Wis Floris nu zijn klagte gebaan had-
de/ zo hief hy hem op van den Grave/
en nam uyt zijnen koker/ een goude Gziffie
ende zeyde/ die dede maken Blanchefleur
ende die gaf my mijn uytverhooren als ik
laaft van haar schieyde/ om dat ik op haar
ende onze liefde denken zoude/ als ik dit
aanzage. Nu zy by alleen mijn troost/ gy
zult my verlossen uyt deze wreene daer ik
in ben/ ende zeyde:

Alle wellust, blijdschap ofte hopen,
Die de Amoureuzen geeft dede nopen,
Is my ontsloopen,
Gelijk den Palink den steert ontdekt,
Als 't Lichaam wil sterve 't lijf is open,
Zulk veenfoen komt daar in gedropen,
Dat werd gezopen,
't Sop ofte drank die 't herte breekt,
Wat lijf gestrekt in 't graf gedekt,
't Bloed al kout den Geest in vreden,
Dat waar den mensch die my verwekt,
Dus onbevlekt, herte en monde spreekt,
Komt doot, want al mijn vreugd is leden,
Den troost van alle lieden: te helpen
maakt,

Blijdschap boven aardsche dingen,
Is my ontschaakt,
Te regte mag ik wel misbaren,
't Hert en rust niet het breekt, het waakt
By fantazyen ongeraakt, het zugt, het
kraakt.

Door kermen moet elk lid bezwaren,
't Waar wel gevaren, dorst ik 't verklaren
Ymand in zekerheden,

Och neen in kort u dagen ende jaren
Komt door bezwaren, komt zonder sparen,
Komt

Komt doot, want alle mijn vreugd is
lyden

Medecyne ende regt gezonde,
Gaf my 't zoet woord uyt haren monde,
Tijd, wyle ende stonde.

Haar aanschijn was mijn vreugd dikmaal
Haar byzijn was mijn levens konde,
Haar minne gaf my de dood-wonde,
Die ten stand, wel gronde.

Hem mogt wel deeren mijn misval,
Om Liefs getal, in 't aardsche dal,
Die puur mijn vijf zinnen ende leden,
Komt groot ende smal, vervaart nu al
Komt doot, want alle mijn vreugd is le-
ven.

Na deze woorden nam hy de griffie/
en zoudeze hem zelven in 't herte
gestoken hebben; maar de Koninginne
zijn Moeder werd dit gemaar/ ende
wzank hem de griffie uytter hand/ ende
zeyde: Hoe zndy dus verdoold in uwer
minnen/ dat gy u zelven dooden/ zo en
moogdy by Blanchefleur in 't bloem ende
Paradijs niet komen/ maar zult moeten
monen met groote pijn ende smerte daer
Chrysbe en Pyramus onder zijn/ die daer
op malkander met grooter toymenten
ghewoopen woorden.

Daer zy malkanderen zoeken om troost
te hebben/ ende nimmermeer en zullen
zy den lieben troost gewinnen.

Wibus mijn liebe kind weest nu te hze-
den/ ik weet nog zulke konsten dat ikze
weder lebendig zal maken.

Hoe Floris oorlof nam aan zijn Vader ende Moeder, ende de
reyze aannam om Blanchefleur te zoeken.

Het vyfde Capittel.

Als Floris nu al de waarheid gehoozt
hadde/ zo ging hy na synen Va-

der/ ende zeyde: Wader u zal belieben
mijn nu oorlof te geven om Blanchefleur
te

Met dien is zy tot den Koning haren
Heere gekomen zeer verzaagt/ ende zey-
de: Heere wilt uwer ontfermen ober u
kind: ziet hier de Gziffie daer hy hem
zelven mede zoude gedood hebben/ en
hadde ikze hem niet ontberzienelijc uytter
hand gelozongen. Ende waart dat hy zo
ter dood quam/ behijle wy geen kinderen
meer en hebben dan hem/ wy zouden
grootte schade ende schanden hebben in
onze Landen. Dus zegt de Heere wat best
gebaan is. Doen zeyde den Koning/ zeg
hem dat hy hem verblijde want zijn Wic
Blanchefleur nog in 't leven is. Wibus is
zy van den Koning gescheyden/ ende tot
Floris haren Zoone gekomen/ ende nam
hem alleen/ zeggende: En wilt niet meer
weenen: ik zal u de waarheid zeggen van
u Lief/ want zy en is in het graf niet.
Ende zy deden den Sark afnemen/
maar wy meende dat gy u liefde t'heur-
waart zoude hebben bergeten/ ende u
zinnen aan eens Konings Dogter zoud
geleid hebben/ 't welk wy lieber gehad
hadden/ dan dat gy Blanchefleur ten
wybe zoud nemen/ die onedel is en
kersten: Dus zoude u Wader Blanche-
fleur gebood hebben/ maar ik hieldze ten
leven. Doen dede hyze met twee koop-
lynden verkopen in vzeemde kuyken woort
zeer kostelijc schatten. Als Floris in 't
graf niet en vant was hy zeer verblijb/
ende vermaand hem nimmermeer te ru-
sten/ of hy zoude zijn Lief gebonden
hebben/ wat hy daaromme igde.

te zoeken/ want ik geen ruste hebben en zal/ hoor al eer ik haar gebonden heb. Doen werd de Koning bedroeft/ ende bloekten den dag in dewelke men haar

mijn Zoon bijst by my/ ik zal u bestellen een schoon wiff van Ebelen geslagte/ die met eeren de kroone dzagen mag.

Doen zeyde Floris/ also niet mijn liebe Heere en Vader daar en leest geen Vrouw ter wereld die ik beminne van Blanchefleur/ daarom zal 't u believen my oozlof te geven. Doen spzakte de Koning/ bewijst gy immers weg reyzzen wilt/ zo zal ik u geven al wat u van noden zal zyn/ van kleederen/ Peerden/ knegten ende Geld.

Maar op Floris antwoorde/ Heer Vader het dunkt my best/ dat ik reyzze gelijk een koopman die kopen ende verkoopen wil/ twaalf Mynen zullen hooz my gaan/ ende hzie zal men laden met hoeden/ andere

berkogte/ ende hadde Blanchefleur wel tien pond hierder willen weder koopen dan zy verkogt was/ hadde hzye weder weten te krygen. Ende zeyde: Floris

hzie met gemunte penningen/ nog twee met goude kleederen van Zyde/ Fluweel en Scharlaken/ ende de andere hier zullen dzagen bontwerk/ wit ende graeuft. Ende tot den Mynen zuldy my doen tien vyloopers/ ende dan zuldy wy geven twaalf Schilt-knegten die my bewaren/ ende een van uwen Drossaaten/ ende eenen Kamerlink die zeer wijs is/ ende ook de twee koop-lieden die haar verkogten/ want die selve best zullen weten waar zy ze mogten zoeken.

Ende ist dan dat ikze vinde/ ende met schatten kopen mag/ dan zal ik ontbieden/ ende dan blydelijk wederkeren te Lande.

Als Floris nu albus gesproken hadde/

werd zyn Vader zeer weenende/ ende bebedereyden al dat hy begeerde/ gaf hem eenen tellenaar met kostelijken gesmyde zeer rijstelyk verterd.

Op deze Cellenaar bede hy zyn Zone zitten/ ende bede hem twee bergulde sporen aan doen. Doen gaf hem zyn Moeder eenen gouden rink met eenen steen daer hy wonderen af zeyde/ en beval hem dat hy dien altoos by hem houden zoude. Want/ zo lange als gy den rink over u hebt/ zo en durf dy niet zogen hooz beesten/ hooz water/ nog hoor vuur: ten mag niet verschadigen man nog wapen: ende die dezen rink by hem heeft/ zal binden dat hy zoekt in gestadigheyt. Doen nam Floris den rink/ ende stak hem aan zynen vinger en bedankte zyn Moeder van zo grooter giften. Dus heeft Floris ten laatsten oozlof genomen/ daar groote droefheyt om bedreben werd/ bezonder van zyn Vader en Moeder/ die hem niet bedrukte herten/ dziemaal kusten: want zy meynden hem niet meer te zien/ gelijk ook gebeurden/ want zy hem daar noyt meer en zagen.

Albus vertrok Floris om Blanchefleur te zoeken/ ende nam hooz hem haar te binden/ ofte altoos in eenzaamheyt te leven/ ende niet weder te keeren. Ende reyzde met zyn gezelschap na Nicheen/ daar die kooplyden met Blanchefleur boeren/ alwaar zy in korte tyd met goeder avonturen quamen/ ende namen herberge tot eenen rijken Man/ daar van alles genoeg was tot hen behoef/ zo dat zy daar goede rier maakten/ maar Floris was al bezwaart: peynzende altyd op zyn zoete Lief/ ende zat aan de Casel en at/ maar hy en wiste niet oft hy hooz of te vleesch ten monde stak/ zo dattet de Weerdinne gelmaer werd/ ende zeyde tot haren Man: Heere ziet gy niet hoe droefstelyk dat dezen Jonk-heere zit/ ende zo

biknijs berzugt/ zittende al in gepennzen. Al zeggen zy dat het kooplyden/ zyn/ mijn dunkt datter andere zaken zyn/ die zy zoeken. Ende de vromme zeyde over luyde tot Floris/ Jonk-heere ik heb wel gemerkt/ dat gy alle deeze maaltijd lank hebt gegeten met zwaare gepennzen/ want gy hebt zeer luttel verteed ende gegeten; ende en gelijkt niet qualijk van wezen/ zeden en manieren een zeer schone Maget die niet lange geleben hier was/ ende berzugte ook diknijs zeer omzugte/ ende zy noemden haar Blanchefleur/ ende eens vermaanden zy haar Lief dien zy minden/ en hiet Floris/ om den welken zy verkogt werd. Als Floris Blanchefleurs naam hoozde noemen/ zo en gaf hy der Vrouwen geen antwoorde/ zo vol werd hem zyn gemoed/ dat hy niet en wist wat hem was. Doen hy nu tot hem zelve ben gekomen was bede hy langen een schoon begulden kop/ ende zeyde tot der Vrouwen/ dezen May geve ik u/ om dat gy my hebt gezeyd de eerste nieuwe maare van Blanchefleur: want ik niet en wist waar ikze zoeken zoude. Nu zal ikze volgen tot Babylonien/ alwaar gy zegt datze getrokken is/ de Waerdinne bedankte Floris van der Gifte/ ende Floris huurde een Schip om na Babylonien te varen/ en bestelden al zyn goed ende knegten daar in/ ende zeyden zo lange dat zy quamen hooz een Stad geheeten Blandus. Ende als zy in de Stad gekomen waaren/ gingen zy ter herbergen by een rijken Man/ albaar zy wel getrakteerd wierde. Als Floris ter Caselen gezet was/ zo zat hy al en fantaserden/ peynzende op zyn Lief. 't Welke de Weerd niet kenbe/ zeyde Jonk-heer/ waarom en maakt gy geen goede ciere? mis-komt u tet?

Maar Floris zweeg stille; Doen zeyde de Weerd tot hem/ Jonk-heere ik moet u wat vertellen om de fantasie te verdrugen.

ben. 't Is geleben een kleynen tijt / dat hier kooplieden waren eenen nacht / die ik meyne dat uyt Spangien quamen / ende bragten met hen een schoone Jonckvrouwe die u wel gelyk was / die van grooten rouwe niet en mogte eten nog te drinken / ende die by haar zaten noemdenze Blanchefleur. Doen zeyde Floris / Heer Waerd / weet gy daar niet meer af te spreken / maar zy heen wilde als zy van u scheyde. De Waerd zeyde / Jonckheer zy trokken na Babylonien. Doen nam Floris een roden Scharlaken mantel / ende een schone Nap / ende zeyde / Heer Waerd / neemt deze giften die zyn u / ende daar zuldy Blanchefleur haar bedwang herft. Des de Waerd zeer blyde was / ende zeyde / God laat u byn Lief zonder zoorge verkrigen. Als zy alle gegeten hadden zo gingen zy te ruste / ende des mozzens wakte Floris synen kamerlink / hem bebedelende / dat hy het ander gezelschap op roepen zoude / op dat zy ook in 't reysen waren. Doen gelejde hem de Waerd binnen de Stad op den regten weg / zo dat zy quamen aan een Water / dat hiete de Serie / daar een brugge ober lag / maar want hy paerde ende ander goed hadde / zo en mogte hy ober de brugge niet. Zo stond aan der bruggen een Cypressen-stok / daar hing aan een Avoren Hoorn / ende zo wie den Veerman hebben wilde / dien vleys op dat Hoorn / want ober het water stond een plaats die hiet Montsalhs. Zo nam Floris den Hoorn / ende vleys dat men het te Montsalhs hoozde / ende de Veerlieden quamen / ende laden hare Veerschepen / ende de Meester quam met een boot / ende nam Floris in de boot. Als hy de Meester Floris albus bedzoest zag staan / sprak hy tot hem / Jonckheer waar wilt gy varen / ende wat zoekt gy in dit Land.

Doen zeyde Floris / gy ziet dat wy kooplieden zyn / wy zouden gaern te Babylonien zyn / maar 't is nu te spaede om bozder te reysen / en hebby geen Herberge hier binnen booz my / en booz onze paerden.

Doen zeyde de Meester / Heere ik heb goede Herberge / maar de oorzak dat ik u aansprak / zal ik u zeggen.

Ten is voben een hierendeel-jaars niet geleben / dat hier een Jonckvrouwe met mij dus ober voer / die u zeer gelyk was ende de lieden noemdenze Blanchefleur. Als Floris wat van hem hoozde / geliet hy hem blyder / ende zeyde / waar voer zy doen zy van u scheyde. Jonckheer zo ik vernamen hebde / zo vleys zy te Babylonien binnen.

Ende Floris geliet hem doen vlydelijk / maar hy en gaf hem niet te kennen / dat hy om Blanchefleur daar was gekomen / gelyk hy den anderen gedaen hadde. Aldus is Floris met zyn gezelschap dien nacht gebleben by den Man ter Herberge / ende des mozzens bereyden zy hen allen om boort te reysen / doen bzaagde Floris den Waerd / ofte hy genen goeden vziend en hadde te Babylonien binnen / dieze herbergen zoude / ende hem behulpig ende beradig zyn zoude booz synen wille.

Doen zeyde den Waerd / ja ik / maar eer gy te Babylonien komen zult / komt gy aan een groot ende wylt water / daar geen brugge oberleid / ende daar zuldy vinden eenen Man aan de brugge / die de Col ontfangt van de geerne die daar overgaan willen / den zelven Man is mijn groote vziend / ende heeft binnen der Stad Huyzen en Loghs / daar hy u wel herbergen zal / ende neemt mynen kink / ende geeft hem dien tot een teken : dat ik u aan hem zende.

Hoe Floris met zyn gezelschap binnen Babylonien quam, ende van den raad die hem zynen Waerd gaf om Blanchefleur te krygen.

Het zesde Capittel.

Albus is Floris van de Waerd gescheyden / ende is boozmiddag op het Water gekomen / daar hem de Waerd gezejd hadde / ende van den Man : Ende gaf hem den kink die hy wel kende. Ende Floris zeyde hem also als hem de Waerd gezejd hadde / ende die Man dede Floris leyben met den synen ter Herberge tot synen Huyze.

Als Floris des anderen daags ging wandelen / ende aanzag die groote Mogentheid van den Admiraal / ende die sterckheid van der Stad / wierd hy half besperraat en misdroostig / ende zeyde tot hem zelven : Du ben ik daar Blanchefleur is / wat batet my nu / ik hebbe onwyslyken gedaen / dat ik uyt mijn Dabergs kink reysde. Ik hadde wel een ander Lief gekregen / het is beter dat ik wederom reysze / om also mijn selve te salveeren. Dien kenne ik hier die ik mijn zaken vertrouwen berf : want mozdet den Admiraal gezejd / hy zal my doen vangen / ende dooden. Ik weet ook wel dat om alle het goud van den Landen / den Admiraal Blanchefleur niet weg en zal willen laten voeren / wat zoekte ik dan hier? In deze gepeynzen stond Floris tot dat de Waerd r'huys quam / die hem zeyde : Vriend / hoe staat gy dus / miskomt u iet aan de Herberge dat ik beteren mag? Meen Heere / maar God laat my zo lang leven / dat ik u ter eeren danke dat gy my doet. Maar ik zorge dat ik qualijk zal konnen gekrygen.

Doen zeyde den Waerd / laat ons gaan eten / ende na den eeten zal ik raad vinden na mijn vermogen te helpen. Als zy nu ober maaltijd zaten / dede Floris eenen

Nap halen / ende dede die vol wijn schenken / ende het was den zelven daar Blanchefleur om verhogt was / daar hy terstont aan zag / hoe Paris Helena ontschaakte.

Doen werd hy zeer bedzoest / ende zeyde in hem zelven : Och oft mijn God gabe / dat ik met mijn Lief Blanchefleur weg varen mogte / wat blyder dag zoude my dat zyn. Met dien zo liepen hem de tranen ober zyn wangen / het welk die / Weerdinne (Notaris genaamt) vernam / ende zeyde tot haren Man Paris

Heer laat die Casel opnemen / want deze Jonckheere heeft luttel gegeten ende laat ons hem wat vertroosten.

Als de Casel opgedaan was / zeyde zy daar is de Waert : Jonckheere / wilt my zeggen ende openbaren zonder zoorge wat u miskomt / ende ik zal u raden ten besten wat ik mag. Ende de Vrouwe sprak : Heere zo my dunkt aan alle zyn manieren en zeden die ik aan hem merkte / dat Blanchefleur die hier in ons huys was vijftien dagen lank in groter rouwe / ende klaagden dat verhogt was om een Jonckheer dieze minde / des zy dikwils beertlyk versugte.

Ende den Admiraal hogteze van die kooplieden / dieze gekogt hadden te Michien / ende woegze het tien hout met

met Goud op: Hierom Heer Paris deze
schoone Jonck-heere moet een van twee
zijn/ der Jonck-vrouwen Broeder ofte
haar Lief.

Doen hiel Floris zijn Hoofd op/ ende
wierd zeer verblijd/ ende zeyde/

Ik ben haar Broeder/ ende niet haar
Lief; wy hebben enen Vader ende enen
Moeder/ ende hy begonde in zijn Sale
te verkeeren. Doen zeyde Paris/ Jonck-
heere behouwelijck ulre eeren/ zegt de
waarheid/ want gy zegt ende weder-
zegt u woorden. Ende ik zeg u in der
waarheid/ zijt gy om haar uytgekomen/
zo hebby zoetelijck gedaen/ want wistet
den Admiraal/ hy zoude u doen dooden
Heer sprak Floris ik zal u de waarheid
zeggen: Ik ben des Konings van Span-
giens Zoon/ ende hebbe lange Blanche-
seur gezogt/ die my gestolen was/ ende
zonder haar en mag ik niet leven. Aldus
moet gy my raad geven/ dat ikze mag
verkriggen/ ik zal u weder loonen met
30 veel gelds als gy begeert/ want ik
moetze binnen een maand hebben/ of ik
moet om harent wille sterben. Doe ant-
woorde de Waerd/ Jonck-heere dat waar-
schjade dat gy u lijf verloor/ door de Min-
ne van eener Vrouw. Maar om haar te
kriggen des weet ik geen raad/ want al
waar de wereld verzaamt/ zo en zoud men
den Admiraal Blancheseur niet neemen/
want hy is zo magtig/ dat hy hondert
ende vijftig Koningen onder zijn magt
heeft/ ende de Stad van Babylonien is
lijck ende byzede twintig mijlen ende de
mueren zijn dik ende hoog zeventien stel-
lingen/ ende zijn van zulken stoffe ge-
maakt/ datter geen yser op en mag win-
nen/ zo dat ooit die van binnen niemant
en ontzien/ daar zijn ook kostelijck in de
mueren gemaakt drie-en-vertig Staale
Poozten/ ende daar zijn ook zeven hon-
dert de grootste Coorens die oogt mensch
zag. De Coorens houden zeven-hondert

Heeren van de meesten van Babylonien/
die de Stad ende de Vesten/ bewaaren/
ende elk van de Baronnen ofte Heeren
is zo machtig/ dat hy enen Koning niet
lyken en zoude/ dus dunkt my dattet
grootte zorghend is/ dat gy dit bestaan
hebt. Ende ook in 't midden van dezer
Stad staat een kostelijck Slot/ daar op
zijn vier woningen/ ende op de vierde
woningen boven hooge woont Blanche-
seur met zeven andere Jonck-vrouwen/
elk in een schoone kostelijke Kamer/ waar
van de deuren van ebben hout zijn ge-
maakt/ dat nimmermeer en verrot/ nog
met vuur en verbrand/ ende de venste-
ren zijn van wael-riekende Myrenhout.
Ende de deuren zijn met goude lazuer ver-
ciert/ ende wonderlijke dingen staan daar
aan gemaekt/ ende om datter de Jonck-
vrouwen in woonen/ zo is ze geheeten
der Jonck-vrouwen Coren. In 't midden
van dezen Coren staat een Pylaar van
kristalle/ ende daar by springt een fon-
teyne tot ter hoogster vensteren/ ende
dan daaltze weder door conduyten/ ende
aan de eerste pylaar staat enen graat
baar de Jonck-vrouwen/ afgaan in des
Admirals Kamer/ daar hem veertien
dagen lank alle moezend ende alle avond
toer van de Jonckvrouwen dienen als
hy opstaat/ d'reene houd de wale/ ende
d'ander geeft hem water. De Coren-
magter is uytarmaten sel/ zo wie den
Coren genaakte/ ende hem geen goede
redenen zeyde/ waarom hy daar quame/
hy zoude hem dooden: daar zijn nog
zestien mannen zeer wyerde/ die de wo-
ningen van den Cooren bewaaren/ die
nagt nog dag en slaapen. Nog is daar
een wonderlijck stuk dat waeragtig is/
dat zal ik u vertellen.

Den Admiraal is gemoonelijck alle jaar
een Wjff te trouwen/ ende ten eynde
van den Jaer ontbied hy alle zyne hee-
ren/

Princen en Koningen van zynen
Kijck/ ende als zy alle vergadert zijn/ zo
dede hy de Vrouw zeygen dooz hen al-
ien/ en doet haar het hoofd afflaan van
eenen Ridder/ om dat 'er niemant anders
by en zoude slapen.

Dus moet zijn Vrouw die eere beko-
pen met een zeer groote rouwe en de dood.
Als dit gezeyd is/ zo doet hy de Jonckvrou-
wen beneden komen van den Coren in een-
nen Boomgaard/ daar komen die Jonck-
vrouwe alle bedrukt: Want niemand en
begeert d'eere om Koninginne te zijn/ om
de dootd dieze verwachten na dat Jaer.
Schoone muere zijn om deze boomgaard/
en men vind geen vuchten zo goet/ ofte
men vind 'er beter alle het Jaer dooz in
deze Boomgaard. Daar wast Gengber/
Kaneel/ Gossier/ Nagelen/ Moscaten
Muscaten bloemen ende het isser geno-
gelik van zoeten reuk/ gezangen en alle
steffelijke bloeme/ dat een mensche hem
dunkt te wesen in het Wardsche Paradijs.
In 't midden van den Boomgaard staat
een fonteyn/ daar boven een boom altoos
bloeyt daar de bloemen opstaan van vele-
ley vuchten/ en also geringe als de
bloem halt/ of daar afgeplukt word/ zo
geringe is 'er een weder aangewassen.

Dan gaat den Admiraal zitten met zy-
ne Heeren neffens den Boom/ ende dan
moeten de Jonckvrouwen daar passeren/
elk byzonder vooz by de fonteynen/ ende
als zy daar passeren die maagt zijn/ zo
blijft dat Water van der fonteynen schoon
ende klaar/ ende die mag met vlyd-
schappen keeren. Ende komt daar ymand
voor-by/ die geen maagt en is/ zo
werd het water van der fonteynen dik
ende onklaar/ ende de vrouwe werd root
als een bloet: ende dan doet den Admi-
raal de Jonck-vrouwen weder komen/
en den boom die daar bebloeyt staat/
en op tien dat die bloeme halt/ die neemt

hy voor alle ander dat jaar tot een wyde
ende doetze met eeren kronen/ maar ten
eynde van den jaer/ doet hyze sterben.

Ende is 'er ook eenige van den Jonck-
vrouwen die hy meest bemind/ daer doet
hy met Coberpe der bloemen op ballen.
Nu schoone Jonckheer ik en weet geene
zo wijs/ die hier toe raad geven zoude/ dat
gy Blancheseur moogt verkriggen/ want
nog binnen een der maant zal den Admi-
raal zyne Heeren ontbieden om de eerste te
houden van zynder byzuyloft/ en dan zul-
ien alle de Jonckvrouwen vooz hem in de
boomgaard komen/ en zo ik gehoozt heb-
be/ zo bemind hy Blancheseur zo zeer om
haar schoonheyt dat hyze trouwen zal/ en
houdenze zijn leven lang vooz hem/ ende
den Admiraal dunkt den dag te lang.
Och liebe Heer Weert zeyde Floris geeft
my raad wat ik best mag doen/ of ikze
openbaartijck wil eysschen/ maar wat ik
lyde vooz haar en zal mijn niet ynnen/ zo
verre als zy 't vernemen mag/ want ik
weet wel zy en zal dan koetelijck de dood
bespeuren en volgen my na; en dan zal
haar ziel komen by de myne bloemkens
lezen in 't aardsche Paradijs en daar zul-
ien wy dan blyben onze genuchte yanter-
ren. Doen zeyde Paris/ Jonckheere ik zal
u geven den besten raad/ gy zult moezen
vzoeg opstaan/ ende bezien den Cooren/
ende met ulre voeten meeten.

Dan zal de Cooren-wachter u vraghen
met sellen woorden/ wat gy daar te doen
hebt; dan antwoorde hem zoetelijck ende
zegt tot hem/ dat gy geerne in u Land
zulken Cooren zoud doen maken. Ende
als hy u hooren spreken zal van groote
dingen/ zal hy kennisse met u maken/ ende
zal u rooden te speelen het Schaak-spel/
want hy dat geerne speelt/ maar speelt
niet min dan om hondert Byfanten/ ende
wint gy/ zo geeft hem zijn gelt weder
en den wien/ zo lief als gy u zelven
hebt: ende komt des anderen daags we-
der

der en zette tweehonderd byzanten/ ende ten berden dage vierhonderd byzanten/ ende gebet hem al weder wat gy van hem winnen zult/ ende u byzet-geld daar toe: maar ulven. **Wag** en zet niet ten speele/ hy zal hem begeeren als hy hem ziet/ dat hy daar hooz wel zoude willen geben duyzend mark Gouds/ maar gy zult hem die niet verkoopen nog verspeelen/ maar bieden hem den **Wag** te schenken/ ende dat hy hem bau u in byzindschappe neemt/ ende dan zal hy hem zelve peynzen/ hoe hy u dit geschenk zult mogen vergelden/ ende dan zal hy u ten lesten alle trouwen manschajp zweeren/ ende helpen u also uyt ulven laste.

Hoe Floris het Schaakspelspeelde met de Wagter, ende hoe Floris den Wagter omkocht, ende Trouwede dede zweeren om by Blanchefleur te komen.

Het zevende Capittel.

Dus is Floris na den Cooren gereden/ na den raad zynes Waerds/ dien hy zeer nauwe bemerkte. Niet lange en hadde hy dien gezien/ ofte hy werd zeer grammielijck van den Wagter toegesproken/ die hem vzaagde wat hy daar zo na den Cooren te doen hadde/ ende of hy een bespieder waar: Maar Floris gaf hem zoete antwoorde/ zo dat de Wagter wel te vreden was/ ende vzaagde hem of hy woude speelen met den Schaakspel om den tijt te kozen dat Floris consenteerde. Doen vzaagde de Wagter/ om hoe veel hy speelen wilde: Floris zeyde om honderd byzanten. Doen liet den Wagter haalen een Hooren Schaakspel. Ende zy begonnen te speelen zeer subtylijck/ maar Floris won 't spel/ des de Wagter rooznig wierd in hem zelue. Doen bogt Floris om 't geene dat hem zijn Waerd gezeid hadde en gaf hem zijn geld weder/ ende zijn zelfs geld daar toe/ des te Wagter zeer vlyde was/

ende bad hem dat hy des anderen daags weder konen zoude/ 't welcke hem Floris beloofde/ ende zo dede hy en zette honderd byzanten te speelen/ maar Floris won het en gaf hem weder/ als hy te voren gebaan hadde/ waar af de Wagter nog vlyder was/ en zeyde dat hy tot zynen dienste bereid waart/ had hy zijnder van doen. Dit was Floris aangenaam om te hozen/ hoopende dat hy hooz hem enige troost zoude verkraygen van Blanchefleur. Des berden daags hebben zy weder gespeelt/ dat behoopende vierhonderd goude byzanten/ maar den Wagter verloor 't weder/ waarom hy bergramt werd om zijn groot verlies: Maar Floris die gaf hem doe weder zijn verloore geld/ ende daar toe zijn eygen Geld. Waaromme den Wagter verblijd was/ en leyde hem te zijnder herbergen ten eten. Ende Floris hadde met hem gebogt zijnen kostelijcken kop die de Wagter zeer nauwe bezag/ ende vzaagde hem of hy den kop byzette wilde en speele/ hy zonder tegen zerten duyzend Mark Gouds/ maar Floris en wilde dat niet doen/ ende zeyde op conditien/ ofte my gebiete/ dat ik nmer han doen hadde/ ende gy my helpen magt/ ende ik u den kop gabe zoude my behulpijg zijn. De Wagter hoorende de schoone presentatie van den kop werd bevangen met gierigheit/ ende beloofde hem Crout/ waart in zijn magt. Doen schonk hem Floris vlydelijck den schoonen kop/ des de Wagter verblijd was/ ende zwoer/ zo wat hy van hem begeerde/ hy zoudet gaerne volbrengen.

Doen vertelde hem Floris opentlijck hoe dat hy zijn Dienbinne de schoone Blanchefleur/ die daar boven in de Cooren was verwerven moeste/ ofte de dood dede sterben. De Wagter dit hoorende/ werd zeer bezocht van zijnder belosten/ ende zeyde: O vziend! ulven vlijdom heeft my verleid/ want onzer veyder leben zal haast (dugt ik) ge-eyndigt werden.

Maar

Maar niet te min om ulve begeerten te volbrengen/ zo zuldy keeren tot den berden dage in ulve Herberge/ want dan is den eersten dag van **May**/ dan zal ik doen zoeken de eerste bloemen die men vinden kan/ ende zal die Blanchefleur ulver Ameyen zenden tot eender groote/ met eener koze/ ende dat met zulke praktijcke/ dat ik u daar in metten kozen der schoonder Blanchefleur zenden zal op den Cooren/ daar zy nu is. Als Floris dit nu van den Wagter hoozde/ was hy verblijd/ ende is tot zijnder Herbergen gegaan.

Ende de Wagter dede zoeken alle de bloemen die men vinden mogte om die den Jonkvrouwen te zenden/ ende de koze teullen. Maar dede maken eenen koz zeer properlijck dien hy Blanchefleur zenden wilde met Floris/ als hy beloofte hadde.

Hoe Floris met de Korve vol bloemen op den Toren gedragen was. Het agtste Capittel.

Als nu de **May**dag gekomen was/ daer Floris na verlangde/ quam hy in roode Purperen gekleed/ als heu de Wagter geheeten hadden/ om dat hy de roode kroozen gelijcken zoude/ om dat den Jonkvrouwen hem min zouden deeren. Ende doe nam de Wagter eenen koz binnen zijn kamer/ daar dede hy Floris in zitten/ en de Wagter stelde hem eenen roozen Hoed op zijn hoofd/ ende dekte hem met bloemen/ daar hem niemand en zag ende riep daar twee sterke knapen/ ende zeyde: Neemt deze kroozen/ en vzaagtze boven voor Blanchefeurs kamer ende zeyt: Dat ik haar deze zende/ en komt terstond weder tot my.

En de knapen deden also/ ende vzoegen de bloemen boven/ die zy vloekten ende zeyden/ dat zy nooit zwaardere bloemen vzoegen/ maar zy misfen de deur

van Blanchefleur/ ende vzagtenze hooz Claris deure/ ende zeyde; Jonkvrouwe Blanchefleur/ dit present heeft u den Cooren-wagter gezonden. Doe Claris hoozde Blanchefleur noemen/ zo en zeyde zy de knapen niet/ dat zy de kamer gemist hadden/ maar zy loeg en dankte hen/ ende ging aan den koz/ ende nam een krooze die haar genoegde.

Doen meynde Floris dat 't Blanchefleur was/ en spronck uyt/ des te Jonkvrouwe zeer verbaart was/ ende riep/ o wat komt hier uyt/ zo dat alle de ander Jonkvrouwen by haar quamen/ ende vzaagden ofte haar iet misquam. Als dit Floris hoozde viel hy neder/ ende zy dekten hem met kroozen/ ende het quam terstond in haren zin/ hoe dat Blanchefleur haar plag te zeggen van eenen Jonkheer die zy minde/ die uyt Spangen was/ ende dat hy haar zeer gelijck was: als zy hem doen zag/ peynsde zy dat hy hier in present gezonden was/ ende zeyde tot den anderen Jonkvrouwen al lagchende/ dat een horsel uyt de bloemen quamen in haar aangezichte/ zo dat zy verbaard werd/ ende en konde haar niet onthouden zonder roepen/ ende de Jonkvrouwen zijn al weder in een kamer gegaan. O peynst wat angst dat Floris hadde/ als dat deze Jonkvrouwe Claris wiste/ die eender Hertogen Dogter van Almangien was/ ende de schoone Blanchefleur en Claris waaren groote gespeillen/ dat de een den anderen altoos huunen nood klaagden/ ende zy bienden ook te gader den Admiraal des mozgens en des avonds de een vzagt het water/ de ander de dwaale/ ende haar kameren stonden by malhanderen/ een deure hadden zy onder haar thuren. Doen ging Claris weg/ ende sloote haar deure/ op dat men de Jongeting niet en zoude melden/ ende quam tot

tot Blanchefleur/ die daar zat en zughte om haar Lief met zwaare gedachten/ en zeyde: Blanchefleur gaat met my/ ik zal u laten zien zulke bloemen/ ik weet wel hy en zagt geen liever bloemen dan die 'er zijn. Doen zeyde zy / lieve Claris ik heb in mijn herte zo veel huzik/ dat ik na geen bloemen en brage/ om dat ik zo vere van mijn lief ben/ ende mijn Lief van my/ want gy ook wel weet/ dat my grote droefheid nakende is. Den Admiraal meent my nog in bezen maand ten luybe te nemen/ maar dat zweere ik hy en zal; Och Floris Lief dat ware groote oerdaat/ ende ik zal een oorzake zoeken/ dat hy my haast verstaan zal/ mag ik hem anders niet ontgaan.

Ik heb liever mijn lijf te verliezen/ dan Floris minne af te gaan/ ende zeyde.

O Verdrietelyke tijd alle tijden de blank, Alle u geklank) is droefheids zank: Wanneer ik zijn troostlyk aanschijn blank, Aldus derven moet, Ik vinden my lacy verstand, verkrankt, In 't lyden frank, zonder loon of dank, Des dages hondert werden, Ik verderve, als gebrooken scherven, Want zijn verlangen wilt ontverven, In droefheden kerven, Mijn Lief eerbaar, Elk uure dunkt my wel zeven jaar.

Al zie ik al de sandanieren, Van allen Princen, steeken, tronieren, Die ontloken Standaren en banieren, Ter banen brengen, Al zie ik zolaas ende vreugd-hantieren, Daar de bloozende wangkens zoet als Ro-zieren, Met lachgende oogen de goedetieren, Danssen ende springen, Al hoor ik harpen ofte sluyten klingen, 't Is al niet daar 't herte moet verlingen, Door Venus gehingen, Al uytgefloten voor alle dingen.

Noyt pyne zo zwaar:

Elk uure dunkt my wel zeven jaar.

Doen sprak Claris/ laat staan u klagen bid ik/ ende dooz Floris minne dat gy met my gaat/ ende ziet hoe schoon die bloemen zijn. Doe stond Blanchefleur op ende gink de bloemen bezien ende Floris hoozbe wel der twee spraken/ en wiste doe wel dat Blanchefleur daar was.

Doe regtede hy hem op/ ende spronk uyt de kroze metten krozen hoed op het hoofd ende Blanchefleur werd hem kennende/ ende hy haar ook/ en bleven beide stom staan van liefde dat zy geen hoozbe niet spreken en konden/ ende liepen al swingende malkanderen omhelzende/ ende kussende wel een uure lank/ ten lesten werden zy Spreekende/ en Blanchefleur zeyde: **O** Claris/ dit is mijn Lief/ mijn der zielen hzacht mijn troost mijn toeberlaet. Doen baden zy Claris alle beyden/ dat zy de minne niet en wilde scheyden/ nog uytzengen/ want dan zouden wy moeten sterben. Claris antwoozbe/ en heb geen zoze van my/ want ik zal helpen al daar ik kan. Van onzer beyden eeten en wijn/ daar zullen wy onder ons dzien af leven/ ende altoos zuldy my getrouwe binden. Doen scheiden zy van Claris en gingen t'zamen in Blanchefeurs kamer zitten op haar beddeken/ bedekt met een kostelyk kleed gewoogt met Goude/ daar zy malkander spraken van vele avonturen die hen geschied waren zint dat zy malkanderen verlooren hadden. En Floris zeyde: **O** Lief/ wat heb ik hooz u geleiden/ ik heb by na dood geweest.

Doen zeyde Blanchefleur: zint dat gy tot Montorien boert/ en hebbe ik noug blyde geweest maar altoos in dzuk en elende. Doen kusten zy malkanderen van blydschap.

Ende Floris toonde haar den Rink met den Stren/ die hem zijn Moeder hadde ge-

geben. Ende zeyde haa? van wat grooter kraagt dat hy was.

De Jonkhzoone Claris had grooter zoze dat hare minne zoude openbaar werden/ en hadde hun gaerne geholpen gelijk ofte haar zelfs hadde gehieft/ zy aten en dzonken t'samen datter d'andere Jonkhzoouwen niet af en wisten. Deze twee gelieven hadden zo groote hzeugd dat zy ter wereld niet anders en begeerden dan by malkanderen te zijn/ had het hen mogen gebeuren. Maar lacy neen 't: want de avonture verkerde kostelinge hun blydschap in goote dzuk: want 't gebiel eens op eene mozenstond/ dat Claris zag dat het schoon bag was/ ende wierd verbaart en liep tot Blanchefleur en ontwektenze ende zeyde haar datter laat was/ en Blanchefleur zeyde: ik kome/ ende met dien biel zy weder in slaap/ ende Claris liep terstond ter fonteynen/ en nam water in haar bekken/ en ging af verbaere hooz haren Heere den Admiraal/ meynende haar te binden met de dwalen bereit.

Ende als den Admiraal Blanchefleur niet en zag verwonderde hy hem. Ende hzaagde Claris maar zy was.

Doen antwoozbe Claris Heere zy heeft al den nacht in haar boeken gelezen/ ende heeft hooz u gebeden/ dat u de Goden lange willen laten leven met eeren/ (ende zo hieef zy nog slapen) daar de Admiraal wel in te vreden was/ ende zeyde; dat is wel een goed werk/ met regt zo mag zy wel mijn Wyf zijn.

Maar des anderen daags ontsprong Claris/ ende het was weder hoog op den dage. Ende zy riep Blanchefleur/ ende hietze opstaan en zy zoude om water gaan ende Blanchefleur zeyde ja; maar met dien dwank Floris haar tot hem waart zijn Lief/ ende hy omhelzdenze zo lange datze weder in slaap bielen. Ende Claris had water gehaalt in een goude bek/ en zy ging hoozby Blanchefeurs kamer/

ende zey haar nog eens/ maar zy sliep zo vast dat zy 't niet en hoozbe/ dus meende Claris dat zy hoozgegeaan was/ ende Claris meynde zelve lange te roepen/ ende zy liep haastelyken tot haren Heeren den Admiraal/ en Blanchefleur en was daar niet. Die den Admiraal hzaagde waar Blanchefleur bleef? Claris antwoozbe hem/ Genade ik ging hoozby haar kamer en riep/ ende zy zeyde/ zy zoude hooz my daar zijn. Als den Admiraal dit hoozbe verwonderde hy hem ende riep zynen kamerling/ ende zeyde: Gaat en beziet waar Blanchefleur blyft/ ende laarze tot my komen/ ende de kamerling wiste niet dat Claris beneden was. Zo liep den kamerling opwaart/ ende quam in haren kamer/ die zeer klaar was van den diebaren steenen/ ende zag een rijkelyk Bedde/ ende want daar Blanchefleur by Floris leggen/ ende meynde dat het Claris geweest was/ want Floris hadde rimpel nog baart in zijn aangezigt/ ende daar en was geen zo schoone Jonkhzoone van aanzigte inne zonder Blanchefleur/ als Floris was. Als de kamerling de twee dus minnelijk zag liggen slapen/ jammerde hem dat haar zoude wekken/ ende keerde wederom tot zynen Heere/ en zeyde dat Blanchefleur en Claris lagen en slapen/ zo minnelijk in malkanders armen/ dat hem deerde dat hnze wekken zoude.

Dit hoozbe Claris beneden/ ende de Admiraal ontfak zo hzeeslyk in zijn aanzigt van grooten toozn; zozenbe dat daar iemand met Blanchefleur verhoalen minne pleegde.

Hoe den Admiraal Floris ende Blanchefleur wilde doen dooden, en hoe zy gratie verkregen.

Het negende Capittel.
Doen zeyde de Admiraal/ langer my mijn Zwaerb/ ik zal gaan bezien.
deze

deze Konk-bzoutwe/ want gy hebt gelogen/ Claris staat hier. Ende hy ende de kamerling gingen voken in Blanchefseurs kamer/ ende daar dede den Admiraal de vensteren op doen/ zo dat de ligten dag daar in scheen/ ende gink tot het bedde met het zwaerd in de hand/ daar hyze begde slapende vant/ en den Admiraal stont doen in grooter zoegen/ want hem twijffelde of het een Jongelink ofte Konk-bzoutwe was/ want Floris zo schoon van aanzigt was. Doen riep hy zyne kamerling/ ende dede hun borsten ontdekken/ doen zag hy datter een Man was/ dies hy zo toornig was dat hy niet sprekken en konde. Doen verhie hy zyn zwaerd en wilde ze verslaan/ des zy uit haaren slaap ontsprongen: ende zagen booz hun staan de byzesselyke Heer met een blaten zwaerde/ doen en twijffelden hun niet zy en moesten beyde sterben.

Ende zagen gy malkanderen bitterlyk weenende. Doen sprak den Admiraal/ wie zydy ellendig katsh/ ende hoe waar hy zo koen mijn dusdanig leet te doen en by mijn Lief te slapen? Du zuldy hier u leven laten. Floris sprak tot den Admiraal: zeer weenende. Genade Heer/ deze die my mint voken alle die nu levende zyn/ ende ik haar weder: nont en was zo gestadige minne als wy hebben. Ende Floris bad de Admiraal dat hy hun beyde wilde laten leven/ ende dat zy mogten komen booz zyn Heeren ende Mannen/ ende dat menze met konnisse ombzacht.

Doen gaf den Admiraal respijt/ ende lietze byzengen in zyn Sale daar men zoude gaan dingen om haar beyder lijf.

Doen quam de seeste/ die elk Naar plag te zyn/ dat den Admiraal een Wyf nemen zoude. Zo waren daar vergaderde meeste van zyn Ryke/ Konningen/ Hertogen/ Praven/ Baronnen ende andere groote Heeren in groote menigte.

Pziam van Crogen en hadden hier geen gelijcke/ zy was lank en ende byzet een mijle/ alle Pylaaren waaren van kristalle: Ende daar quam den Admiraal zitten in 't hoogste en gebood dat elk zoude zwijgen. Ende zeyde: Gy Heeren hoozt na my ende geeft konnisse/ op dat gy daar of geen schande en verkhijgt.

Doen sprak den Admiraal/ mijn Heeren/ hier is Blanchefleur/ die voken vier Maanden hier niet geweest en in/ ende die ik hogtze met groote schat/ en woegse op tienfout zwaarder met goude als zy was van Lichame/ ende hadde gedacht om haar schoonheid haar te nemen tot een Wybe/ ende te behouden mijn leven lank.

Ik deder my afdienend/ op dat ikze alle dagen zoude zien. Ende nu heb ikze bevonde met eene anderen/ ende zoudeze verslagen hebben/ maar zy ontsprongen uyt haren slaap/ ende hebben grootelijck tegen my misdaan in mijn eygen Palleis.

Du mijn Heeren/ geeft hier of konnisse dattet eere zy. Dus alle die daar waren verwezenze ter dood/ ende zeyden: Heer Admiraal/ luzeekt uken laster die u gedaan is.

Sommige/ zeyden/ dat menze zoude hangen/ andere dat menze zouden ruzaken/ andere dat menze met Paerden van een zoude trekken/ andere dat menze verbanden zoude/ andere dat menze in 't water met groote steenen zoude verdzinken.

Dus oozdeelden zy al t'samen dat menze deerlyk martelen zoude.

Doen stond daar op een Koning Alphas geherten/ ende zeyde:

't Als groote schanden dat hier dusdanigen getoey is in het Hof booz mijn Heere ende elk heeft hier zyn konnisse byzonder. Doet wel ende latet een booz al dat konnisse spreken/ want wy hebben alle gehoozt het aanleggen van onzen Heere! my zyn

zyn ook schuldig te hooren de antwoozden van deze kinderen.

Daar stond by de Koning van Arabien Bagster/ die zeyde: Heere dat en yuze ik niet/ want hebben zy onzen Heere laster gedaan/ zoo ist wel regt dat menze doode/ zonder wederleggen/ want die eenen Dies met eenen Dies bingse/ hy en zoude met regt niet ten gebinge komen. Doen dede ze den Admiraal haalen/ met twee Sergianten dieze byzagen/ zeer bedroeft ende zagen deerlyk op malkanderen.

Doen sprak Floris Heer Admiraal/ ik weet wel dat ik sterben moet/ laat dog Blanchefleur leven: want de schulden zyn mijn/ dus laat my ontgeiden; Heere zeyde Blanchefleur de schulden zyn mijn/ want hadde ik in bezen Cooren niet geweest/ mijn Lief en waar niet gekomen en het waare schande dat een Konings Soone om my zoude sterben. Doen zeyde Floris neen Heere wilt my verslaan en laat mijn Lief gaan. Sonder twijffel gy zult beyde sterben/ sprak den Admiraal/ en ik zal u zelf verslaan/ en hy nam een bloot zwaert in zyn handen. Doe kwam Blanchefleur voor geloopen ende vook haren hals/ als Floris dat zag/ weende hy en kwam gelopen/ ende trokze agterwaarts ende zeyde: Zy zouden 't my alle schande spreken die 't zien/ want ik een Man ben daarom en zuldy booz my niet sterben/ ende Floris reikte zynen hals/ hy waar geveet. Doe greep hem Blanchefleur aan zyn kleed en trok hem agter/ ende liep booz hem ende replkte den hals/ dat gebeurde lange tijdt/ en elk wilde booz sterben.

Als dit alle de Heeren zagen/ wozen zy weenende ende kregen compassie/ zo zeer dat den Admiraal zelve compassie had/ en weenende ende liet het zwerd uyt 'er hand vallen. Doen quam daar een Hertog die hun leven zeer begeerde/ ende zeyde in 't gemeen: my dunkt dat het best waar/ ende mijn Heeren eer/ dat hy hun beyden haar

lijf gabe/ wat zal onzen Heere helpen/ als hyze gedaot heeft/ hen leven dunkt my best ende dat Floris zegge/ hoe hy op zo vasten Cooren mogte komen/ en by zynen Ameyen/ op dat hy hem op een ander tijt mag wagten.

Als de Admiraal hoozde dat zyn Heere vaden/ werd hy zelve verblijd en zeyde dat hy 't doen zoude/ inzien dat Floris zeggen wilde hoe hy daar toe gekomen was ende niemand is gevaar geworden.

Heere zeyde Floris dat en zal ik niet zeggen wat ik daarom lyde/ ten zy dat gy het hem bergeeft die 'er my toe hielp.

Doe werd de Admiraal nog grammer en zwoer dat hy 't niet doen en zoude om niemands wil/ zy en zoude daarom sterben. Doen viel den Bisschop den Admiraal te voete en bad: Heere vergebet hun allen die Floris behulpig hebben geweest: u heeren begeeren dat op u/ want u mag luttel haar dood vaten/ ende laat Floris zeggen zyne abouture? want ulve herten zal beter bekoomen 't aanhooren der geschiedenis van Floris van hem te zien sterben/ want zy beyde zo schoon van alle leden als men ergens in 't Land twee vinden zoude mogen: Doen riepen de heeren al te zamen/ heere vergebet hen de misdaad/ ende verhoort dog ulve heeren bede.

Doen liet hem den Admiraal geraden ende wilden niet tegen hen lieden zyn/ ende vergaf Floris en Blanchefleur al haar misdaden ende schuld/ en alle den geenen die hen behulpelyk hadden geweest/ des die twee gelieven zeer verlijd waren. Ende Floris vertelde in de tegenwoozdigheit van alle die heeren de geschiedenissen die hun beyde geschied was/ van die tijdt dat zy geboren waren/ tot 'er tijdt dat zy geboonden waren van den Admiraal in den Cooren dies zy hen alle verwonderde.

Da dat Floris zyn sprake voleynd hadde/ ging hy tot den Admiraal en viel hem te voete/ ende bad hem dat hy hem dan

dan Blanchefleur weder gebe milde/ daar hy zo veel om geleden en gedaan hadde/ want hy zeyde: Ik en zoude zonder haar niet leben konnen/ ende waer lieber dood dan zonder haar te zyn. Doen nam den Admiraal (om zyn Edelheyt te betoonen) Floris by der hand/ ende dede hem zitten neffens zyn zude/ ende hy kuste hem ende namze ook by der hand/ ende zeyde bziend hier gebe ik u de Nonk-brouwe ende beereize u boozt/ ende geche u beyde u leben.

Doen vielen zy beyde te voete/ ende de Admiraal namze minneijst op ende kustenze / ende hy slaeg Floris kikker naar de maniere des Landts.

Hoe den Admiraal Claris (een Dogter van Almangien) ende Floris en Blanchefleur trouwde.

Het laatste Capittel.

Als nu alle dingen ten beste gekomen waren / zo werd daar groote pompende feestte bereyd/ want den Admiraal dede Claris met groote triumphie leyden ten Monster / daar hyze trouwde met groter eeren/ ende deze Koninginne kroonen booz alle de Heeren ende genoten/ ende wil deze behouden al zyn leben lang. En Blanchefleur werd ook ter zelve kerken gebzagt/ daarze Floris trouwde met grooter blydschappen / ende daar werd groote Bzuyloft gehouden/ ende de Admiraal zat in de hoogste Stede, ende by hem zyn Koninginne Claris; ende daar na dede hy by hem zitten Floris ende Blanchefleur / ende daar na die andere Heeren/ elk naar zyn staat. Daar hield men groote lof en blydschap/ van Cozmen noyen / steken / zingen / spzingen ende

menigerley Muzyken-spel/ ende de seeste duurde menigen dag.

Sinnen dezer feestte zyn daar gekomen Ambassaten uut Spangien/ ende zeyden daar openbaerlijst booz alle Heeren/ hoe Floris Vader ende Moeder gestouwen waren / ende hoe dat alle dat Land in tribulatie was/ om zynder boolinge wille. Als Floris deze zaken verstaan had/ zo was hy zeer bedzoest/ en verzogt den Admiraal om zynen verlof / 't welk den Admiraal niet gaerne en dede/ hem belovende grooter Heer te maken dan hy t'huys zyn zou/ waer af hem Floris bedankte. Als den Admiraal zag dat hy begeerde te vertrekken/ zo heeft hy hem zeer rijkelijk beschonken met vele kostelyke giften/ ende zo veel Gouds en Silver als hy begeerde/ ende zo heeft hy hem den Goden beholen. Ende zo zyn Floris ende Blanchefleur na Spangien geryft ende hunne staat / daar zy kostelinge quamen met goede spoed/ daar zy zeer blydelijst met grooter Triumphie ontfangen werden van al het volk. Ende Floris werd Koning gekroont in zyn Vaders stede / ende Blanchefleur Koninginne. Deze twee leefden langen tijd in grooter liefden / peynze ende genuegte. Ende Floris booz de begeerte van Blanchefleur maakte alle het volk in zynen Lande Christenen. Ende kortz daar na verstierf hem 't Land van Hongarien van zynen Dom / die zonder Oyr stierf. Ende zy gewonnen t'samen een Dogter/ die Beertje hiet/ ende was namaals een Hugsbrouwe van Pepijn/ die aan haar wanden grooten Koning karel/ zo sommige Historien zeggen / die een deugdelijst Prince was.

E N D E.

comple. 4

